

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Libertatibvs Ecclesiae Gallicanae

Charlas, Antoine

Leodii, 1684

Cap. IX. Absque summi Pontificis autoritate Concilia generalia vim, & robur non obtinere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38227

CAPUT IX.

Absque summi Pontificis autoritate Concilia generalia vim, & robur non obtinere.

1. Socrates historiæ Eccles. lib. 2. cap. 5. expressè affirmat, Sex Ecclesiastico Canone, sine Romani Episcopi sententiâ Decreta condi non posse. *Quin etiam*, inquit de Concilio Episcoporum à Constantio Antiochiæ congregatorum, *Julius Romanus Episcopus nequaquam aderat, neque quemquam qui ejus locum suppleret eo misit, idque cum Canon Ecclesiasticus subeat non oportere absque sententiâ Episcopi Romani Decreta Ecclesiis sancire.* Et cap. 13. Itaque *Julius litris contrariis ad ipsam misit, Episcopis, qui Antiochia convenerant per litteras respondit. Ac primum docet quantum molestia, & acerbitatis eorum Epistola ipsi attulisset: Deinde eos contra Ecclesiæ Canones egisse, quod illum ad Concilium non vocassent: quippe cum Canon Ecclesiasticus veter ne Decreta ABSQVE SENTENTIA EPISCOPI ROMANI Ecclesiis sanciantur, sive (ut Textus Græcus significat) non oportere PRÆTER SENTENTIAM EPISCOPI ROMANI Ecclesiæ Canones condere.* Idem tradit, quamvis Schismaticus, Nicephorus Calixtus lib. 9. cap. 5. & 6. Apertiùs verò Sozomenus lib. 2. cap. 9. *Legem esse ad sacerdotii dignitatem spectantem, (seu Sacerdotalem) qua pronunciat: Acta illa IRRITA ESSE, QVÆ PRÆTER SENTENTIAM EPISCOPI ROMANI CONSTITVUNTVR.* Non debet certè suspectum haberi Græcorum testimonium, dum pro Romano Pontifice loquuntur.

2. Concilium Romanum sub S. Damaso de Ariminensi scripsit, numerum Episcoporum non esse attendendum eo, quod non præcessisset sententia Romani Pontificis. Concilii Romani Epistolam refert Theodoretus lib. 2. histor. Eccles. cap. 22. hujus tenoris; *Episcopi Roma in sancto congregati Concilio Damasus, ac Valerianus, ac reliqui dilectis fratribus Episcopis in Illyrico. Salutem in Deo. Præiudicium certè numeri Ariminensis Conventus nullum esse potest; quando ita est habitus, ut neque Romani Episcopi, cujus ante omnia sententiam cognoscere debuerant, neque Vincentii, qui tam multis annis Præ-*

fulatus conservavit integritatem, neque aliorum consensus illis accesserit. Idem tradit Zozomenus lib. 6. cap. 22.

3. Concilium Ephesinum, etiam si adfuisset Apostolicæ Sedis Legati, Acta sua ad S. Cælestinum mitti debere agnovit. Quia verò, inquit in epistola, seu relatione, quæ habentur in Actis Act. 5. *neesse est ut omnia, quæ consecuta sunt Sanctitati suæ significentur, non posuimus non scribere.* Et infra Ultimum contra Nestorium & alios iudicium Summo Pontifici reservatum monet. Probat autem firmitatem eorum, quæ gesta fuerant ex præsentia Legatorum sanctæ Sedis, qualem vim haberent (Hæretici) contra Synodum ex universo, qui sub celo est, orbe collectam? *Fuerunt enim in confesso nostro, & illi quoque, qui a Sanctitate tua missi sunt piissimi Episcopi, Arcadius, & Proiectus, & cum ipsis Reverendissimus Presbyter Philippus, qui suâ præsentia tuam nobis exhibuerunt, Apostolicæ Sedis locum suppleverunt.*

4. Concilium Chalcedonense in relatione à se gestorum ad S. Leonem, ejus tùm circa fidem, tùm circa disciplinam autoritati illustre perhibet testimonium. Qui enim inquit loquens de iis præsertim, quæ in favorem Episcopi Constantinopolitani decreta fuerant, *locum vestra Sanctitatis obtinent sanctissimus Episcopi Paschasius, & Lucentius, & qui cum eis est Reverendissimus Presbyter Bonifacius his ita constitutis vehementer resistere tentaverunt, procul dubio à vestra providentia inchoari & hoc bonum volentes, ut sicut fidei, si bona ordinationis vobis deputetur effectus. Sunt & alia in hac relatione, quæ extat in tertia parte Actorum illius Concilii cap. seu num. 2. quibus Patres significarunt, persuasum sibi esse, quæ decreverant non posse sine summi Pontificis consensu subsistere.*

5. Quocirca cùm Concilia generalia Decretorum suorum confirmationem à Romano Pontifice postularunt, non id tantum in votis fuit, ut ejus consensus accederet, quod vocæ confirmationis aliquando intelligitur, scilicet cùm à superioribus erga inferiores, aut ab æqualibus erga æquales usurpatur, sed etiam ut eo consensu statuta, robur, ac firmitatem acquirerent, quod adjuncta verba satis expressè innuunt, ut cùm, v. g. octava Synodus ad Hadrianum Papam scribit, *Ergò libenter oppido, & gratanter imitratrice Dei Sanctitate Vestra omnium nostrum Convenium, & universalis hujus, atque Catholica Synodi*

modi consensum, & consonantiam recipiente; prædica eam magis, ac veluti propriam & sollicitius CONFIRMA, quo angelicis præceptionibus, & admonitionibus vestris, ut per sapientissimum magisterium vestrum etiam aliis universis Ecclesiis personet, ut suscipiatur veritatis verbum, & iustitia Decretum. 8. Synod. Act. 10. Vocem illam confirma Launoïus explicat de confirmatione doctrinali, non de autoritativa. Sed si Concilii tanta erat autoritas, ut confirmari nullius autoritate indigeret, quid opus erat ejus Decreta rationibus, vel testimoniis probare, ut ab Ecclesiis susciperentur, cum nefas foret de illis ambigere, nisi fortè Concilii etiam generalis iudicium tunc irreformabile non æstimabatur.

6. Mentem hac de re suam declarare, luculentius non potuit Doctor Angelicus, quam his verbis; *Sancti Patres in Conciliis congregati nihil statuerunt, nisi auctoritate Romani Pontificis interveniente, sine qua etiam nec Concilium congregari potest.* Opuſc. contra impugn. Relig. cap. 4.

7. Jus illud sanctæ Sedis nunquam non propugnarunt summi Pontifices, cum in controversiam vocatum est: pro eo decertarunt in primis Gelasius, Nicolaus, Gregorius VII. & alii quamplurimi, inter quos S. Leo IX. epist. 4. *sed hoc, inquit, non lateat vos, non debere præter scientiam (alias sententiam) Romani Pontificis universale Concilium celebrari, aut Episcopos damnari, vel deponi: quia est licet examinare, definitivam tamen sententiam absque consensu Romani Pontificis, ut dictum est, non licet dare. Quod in sanctis Canonibus statutum si quaritis potestis invenire. Scilicet quia omnium Ecclesiarum majores, & difficiliore causa per sanctam Sedem, & principalem B. Petri à Successoribus ejus definienda sunt, utpotè cujus Divinitus dicitur: confirma fratres tuos, & tibi dabo claves Regni Calorum.*

8. Denique, inquit Nicolaus I. Epist. 7. *in universalibus Synodis quid ratum, vel quid profus acceptum, nisi quod Sedes B. Petri probavit (ut ipsi scitis) habetur: sicut è contrario quod ipsa sola reprobavit, hoc sollemniter constat hætenus reprobatum.*

9. Hæc, & alia, quæ adduci possent, licet à Pontificibus in propriâ causâ dicta, plurimum habent ponderis ob pietatem, & doctrinam dicentium; Qui certè crimen horrendum duxissent in rebus tanti momenti potestatem indebitam impio mendacio sibi comparare. In eadem sententia fuerunt Scriptores Gallicani, præsertim ante schismatis tempus. Guilelmus

264 TRACTATUS DE LIBERTATIBVS,
lelmus Durandus Episcopus Mimatensis in Speculo Juris pra-
tic. 1. §. 5. de Papa scribit, quod ipse Conciliis non ligatur: imò
contra illa facere potest: Sed clariùs Durandus de S. Porciano Epif-
copus primò Meldensis, deinde Aniciensis, lib. 4. dist. 25.
quæst. 5. art. 6. sicut leges, inquit, non ligant Imperatorem, ita nec
Canones Papam, sed potiùs leges vim habent ex Imperatore, & Canones ex
autoritate Papæ.

C A P U T X.

*In Sacris Litteris clariùs exprimi Pontificis sine Concilio,
quàm Concilii sine Pontifice autoritatem.*

1. **E**T si regulam Joannis Launoii pro tractandis rebus Theo-
logicis observare, sæpius impossibile sit, ut scilicet
nihil asseratur, nisi quod aliquo Sacræ Scripturæ loco juxta
unanimum consensum Patrum accepto, vel traditione non
constet; Nunquam tamen à vera Concilii Tridentini regu-
la, quam Launoius exhibere præ se fert, Catholico receden-
dum est; ut nempe nihil unanimi Patrum consensui, vel Ec-
clesiæ traditioni, aut sensui contrarium affirmetur. Imò regu-
lam Launoii semper intueri juvat, ut eam, quantum ma-
teria patitur, sequamur, etsi consequi non speremus. Itaque
videamus in hoc capite, an Pontificis sine Concilio; an sine
Pontifice Concilii autoritas in Scriptura, juxta Patrum in-
terpretationem, clariùs contineatur.

2. Tria præcipuè citantur loca pro autoritate Concilio-
rum. Primus locus est Matth. 18. *Ubi sunt duo, vel tres congregati
in nomine meo, illic sum in medio eorum.* Sed primò Launoius par. 6.
epist. 1. notat hunc locum de Conciliorum genere quovis in-
telligi posse, & à nonnullis Ecclesiasticis tractatoribus subin-
de intelligi. Secundò quinque sanctorum Patrum Interpreta-
tiones refert; qui locum illum neque de Conciliis generali-
bus, neque de Provincialibus intellexerunt. Et sanè videtur
magis ad obedientiam in causis criminalibus præstandam,
quàm ad fidem declarandam, aut Canones condendos perti-
nere; Præmittitur enim; *Si peccaverit in te frater tuus, &c. qui*
præ-